

Ігор

Олександр Олесь

Умер Олег. Закняжив Ігор.
Це завзятий був вояк:
Налітав він, наче вихор,
І не знав жалю в боях.

І державного кордону,
Меж державних він не знав, —
Від стрімких Карпат до Дону
Україну розіславю

Він пливе на Чорне море,
Облягає Царгород,
Та зустрів він лихо-горе,
Не повівсь йому поход.

Не злякався його ворог,
Переміг в бою без втрат:
Він вже вмів робити порох
І стріляти із гармат.

І коли страшні гармати,
Наче леви, заревли,
І коли човни палати
Серед моря почали, —

Божевільний галас знявся,
Що нечуваний в боях,
І на дно морське ховався
Найхоробріший вояк.

Тільки рештки врятувались...
І до рідної землі
Сумно-сумно повертались
Українські кораблі.